

Istorior

BRITT-INGER NILSSON

I Bengsarvi a dämm jänn stur fässt nid vi ånggbåtsbryddjon värrt år. Bå kelinggär å karrär sån 't man nästan visst fanns, krjop åjt yr stugum å pysi si åv nittär båtåjsbåkkam fö tä va minn. Stur Per å Lidu Kal stod å språkät minn verodrum i je rån.

– Ur gånål a du vurti nu då? Frågät Stur Pär. Lidu-Kal let att ann va 67 år.

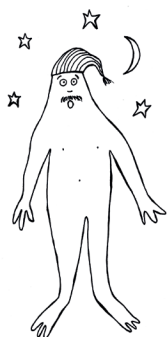
– Å säjd du ju fö två år sä o!

– Täjmen ujäjåndå, ä vet full du att i stor fö vänd i se!

Fö ländj sä va ä jänn karr så jättät Masper Kal så va so pass klyfftin å peninggstarrk så ann add doktorera i fornnordiska språk. Kanstji att ann värrt litä stur upå si, fö ann brukät a donda duktärattn å si fö jämnan, ja så fok sulld kumjug ä att an va duktär. Jänn kvälld knakkät ä upå dörum å Masper Kal tänkt att ä va full Fjärsman älld prästn så va utåni döri, anas knallät full fok åv inn utå nå krusidullär. Män ä va Knal Albert så add fändji jätt brev upå nå ukunnåt språk, troligen arabiska. Masper Kal säjd att ann kundinnt leså eta.

– Täj, ur kum ä si då att du få a jänn släjk märkvärddin att umm int du kan leså jätt vanli ånkält brev?! Då tog Masper Kal åv si attn å sätt ann upå skållan Knal Albert å sä let ann:

– Sä, jän a du, nu kann du leså sjov!

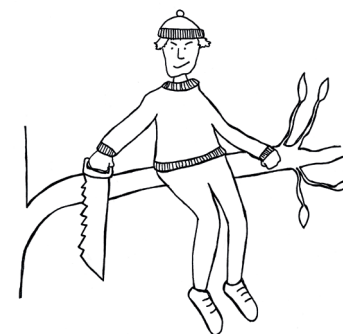
Kårå Kal å kelindji låg å sov då dämm ärd att ä stodd två karrär utåni åjsi så add vurti usams. Dämm galät å väsnäs, så Kårå Kal vårt tvundjin tä utå sjå vänd a va frågan umm. Ä vårt so bråttum så ann innt innt röst si, ann tog bar tättjä runt si å köjtät åjt. Då karrär såg onum tog dämm tättjä fö ann å köjtät darfrå ljotäst dämm duvdä. Kårå Kal vårt ståndändäs spritt nakun utåni åjsi, ann vårt branug snopin. Då ann kam in villd kelindji vitå vänd dämm add bråka um.

– Ä måst a ve umm tättjä mätt, fö så fort dämm såg ä, slutät däm bråk å donät si åv stjyftä.

Je nåt kam ä in jänn tjuv ini åjsä nä Knikå Kari. Kalln ännäs visklät att dämm sulld brått tjuvän så ann sulld bi rädd å djäv si åv inå ann add inna ta nå. Knikå Kari let a kallim att ann sulld va tyst.

– I vill sjå umm ann duv finatt nå så e vårt nå jän ini åjsi, fö ä a då i ålldär duvå!

Böl Andes add sätt si upå fel säjd åv je gren upi jätt tröjd mäss ann sågät. Ann såt längst åjt upå gren å sågät intär mot tröjdä. Mäss ann såt dar kam ä jätt ukunnåt kvinnfok å galät a onum att umm ann fortsättät tä såg son, så sulld ann dämp nid upå sumu gångg så greni. Ä bryddinnt si Böl Andes umm nå, ann fortsättät tä såga. Ättär jänn fläck fo greni åv, å Böl Andes bräkät nidi båkkann ilag minn greni.

– Jop mi tä få tag i doda kelindji så va jän nys! galät Böl Andes, i måsst a tag i ännä, o kan ju sjå ini framtidi doda!

Ä va je tid då ä va gott ställt i eta landä. Mann kund byrå få bidrag umm innt mann add funni si nå arbet. Ä va full nånn så tykkt att Bud Ville sulld båtå djära je undärsötjningg fö tä sjå umm ann kund få någu kron frå statim ann o. Bud Ville kam båtå jänn expärt så ställät mångg frågor så 'nt Ville kund svåra upå nå. Ätt sluss vårt Ville utolin å fräsät i:

– Männ du, nu sa i fräg di je sak o, ur mångg kubikfot gor ä upå jänn kubikmeter? Ä visstint expärtn. Då säjd Ville a onum:

– Ja, dan si du, vänn å jänn a full säjnä spesialitetär!

Ä va månggär så sköjät minn Bud Ville, men ann add jämt svar upå tal. Jänn sundag kam ann ini jänn gard å tog åv si skonär. Ä va tydli att innt ann add nå sukkor å si, å att skånkär innt va nytvättader.

– Men Ville, säjd dämm a ann, vänd a då du fö sukkor å di då? Svarä kam upå mindär änn jänn sekund

– Iså sukkor a fad gart alldeles sjov, å du, ann djärd dämm minn jänn ten!

Kisnis Per å Mårtn Ann add älldå trysstja. Ä va mytji fok dar så add jopa til, å Mårtn Ann add gart je stur stäpa minn rabarberkräm. Dämm så va dar åt å prisät krämän i åll tonarter. Ä va då sagt godästa dämm add iti i färm åv kräm. Ur add o då gart fö tä få ä son gått? Kisnis Per glisät å säjd:

– Innt su ir tro ä ädd vurrut so fin rabarber umm innt i ädd töma pättö dan vänn dag!

Mås Ejnar va båti Kopen å bar tininggär. Ann brukät få je fö besvärå fast innt ann kunnd leså nå. Jänn dag värrt ä alldelås slut å tininggär. Då kam ä jänn fin karr frå Kungsbudum å värrt fryndån dánt ann fikk någu tiningg. Ejnar lagd yr snuså å rak fram sätt gratisexemplar å säjd:

– Sä, du få tjöp isu, i a lesi färdåt on i.

Smis Kari addint funatt nån karr tä dgyfft si minn å fok add byrtå funder umm o sulld bi gambålkull. Då frägät o Lavas Järk så va i sumu situasjon, umm dämm sulld passå dgyfft si. Ann funderät litå sä let ann:

– Jo, männ ukän sjovänd tror du ädd vilja a väss då?!

Då Lavas Järk add dgyfta si let ann:

– Förr träjvdäs i varken bårret älld emä, nu träjvys i i alla fall bårrettä.

Bond Las å Markus Janne stodd å språkät ata mjokpallim mäss dämm väntät upå mjokbiln. Markus Janne sköjät å säjd a Bond Las så va dgyfft minn je utsåknäs keling:

– Jasso, du duvdinnt få i di nå keling upå Soldn du?! Bond Las böglät å grannan å let:

– Nug ädd i full duvå ä, umm i ädd täj vänd såmm ällst.